

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 3 lipca 2024 r.

UH.8361.89.2024

ZPO

NORBERT JARZĘBIŃSKI
P.H.U. NORBERT JARZĘBIŃSKI
ul. Tarninowa 12
62-002 Złotniki

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Norberta Jarzębińskiego, działającego pod firmą: P.H.U. NORBERT JARZĘBIŃSKI, ul. Tarninowa 12, 62-002 Złotniki, NIP: 9721295935, karę pieniężną w wysokości 1.500,00 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych 00/100), za uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, w związku z brakiem określenia ilości wyrobów oraz nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów, a także za brak cennika oferowanych usług, wbrew obowiązkom, określonym w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 9 do 12 kwietnia 2024 r., kontrolę w kręgielni 4B FUN ul. Szkolna nr 18, 62-002 Suchy Las, prowadzonej przez przedsiębiorcę Norberta Jarzębińskiego, działającego pod firmą: P.H.U. NORBERT JARZĘBIŃSKI, ul. Tarninowa 12, 62-002 Złotniki, NIP: 9721295935.

W toku kontroli sprawdzono łącznie 54 pozycje cenowe świadczonych usług oraz towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej.

Nieprawidłowości stwierdzono w zakresie cennika-menu napojów oferowanych w punkcie gastronomicznym w przypadku 6 pozycji, tj.: Drinki

1. R. J. Cactus, w cenie 24,00 zł,
2. Cuba Libre, w cenie 26,00 zł,

3. Mohito, w cenie 32,00 zł,
4. Blue Lagoon, w cenie 32,00 zł,
5. Apreol Spirtz, w cenie 34,00 zł,
6. Whisky z Cola/Spirtem, w cenie 26,00 zł,

w przypadku których nie określono ilości napojów.

Ponadto w przypadku wszystkich 14 niżej wymienionych towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej, tj.:

1. Napój Juice Up Chmiel a`330 ml, w cenie 10,00 zł,
2. Sok 100% pomarańcza Tymbark a`300 ml, w cenie 7,00 zł,
3. Napój Fanta a`500 ml, w cenie 10,00 zł,
4. Woda mineralna niegazowana Kropla Beskidu a`500 ml, w cenie 6,00 zł,
5. Napój energetyzujący Red Bull a`250 ml, w cenie 12,00 zł,
6. Drażetki odświeżające o smaku mięty i arbuza DOSFARM a`16 g, w cenie 6,00 zł,
7. Lizak Chupa Chups a`12 g, w cenie 3,00 zł,
8. Baton Mars a`51 g, w cenie 7,00 zł,
9. Baton Snickers a`50 g, w cenie 7,00 zł,
10. Wafelek Grzesiek Goplana a`48 g, w cenie 6,00 zł,
11. Chipsy Cheetos Ketchupowe a`85 g, w cenie 10,00 zł,
12. Cukierki słodzone stewią Pure & Godd a`50 g, w cenie 10,00 zł,
13. Chipsy cebulowe Lay`s a`130 g, w cenie 14,00 zł,
14. Paluszki klasyczne Lajkonik a`200 g, w cenie 10,00 zł,

w treści wywieszek, ani w innej formie nie uwidoczniiono cen jednostkowych towarów oferowanych w opakowaniach jednostkowych.

Ponadto w dniu rozpoczęcia kontroli, na stanie kontrolowanej placówki nie stwierdzono cennika świadczonych usług (bilard oraz piłkarzyki).

Powyższe nieprawidłowości naruszają obowiązki wynikające z art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymagania wskazane w § 3, § 4, § 9 ust. 2 oraz § 11 ust.1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, „w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”. Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; 2) w cenniku; 3) w katalogu; 4) na obwolutce; 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Przepis § 4 rozporządzenia wskazuje, że cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości; 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy; 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości; 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni; 5) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki (§ 4 ust. 1). W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1 (§ 4 ust. 2 rozporządzenia). W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk (§ 4 ust. 3 rozporządzenia). Przepis § 9 ust. 1 rozporządzenia precyzuje, że „Przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów,

wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku.” W myśl § 9 ust. 2 rozporządzenia „Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena”.

Natomiast § 11 ust. 1 rozporządzenia stanowi: *„w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów”.*

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy, *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”.*

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 3 czerwca 2024 r. znak UH.8361.89.2024 (doręczonym 5 czerwca 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Przedsiębiorca w powyższym zakresie nie skorzystał z uprawnień wynikających z zasady czynnego udziału strony w postępowaniu.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu.

Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, łącznie w przypadku 22 pozycji cenowych towarów (w cenniku-menu: 6 pozycji oraz oferowanych w sprzedaży detalicznej: 14 pozycji, a także w cenniku oferowanych usług: 2 pozycji) spośród 54 skontrolowanych, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Strona dopuszczając się wyżej wskazanych naruszeń ograniczyła konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości napojów z innymi napojami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości napojów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość napoju w tej samej cenie. Ponadto odnosząc się do nie uwidocznienia cen jednostkowych towarów należy wskazać, że cena i cena jednostkowa są jednymi z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi

preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o jego zakupie. Dlatego rzetelna informacja o cenie oraz możliwość porównania cen wielu produktów dostępnych na rynku, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta.

Wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 18 marca 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) *usunięcie naruszeń prawa lub*
- 2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładania ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks

postępowania administracyjnego. Komentarz Red. Prof. Dr hab. Marek Wierzbowski, red. Prof. Dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”). Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszenie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia ilości napojów, do których odnosi się podana cena, niewidocznieniu w miejscu sprzedaży cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów, a także cennika dwóch oferowanych usług. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi w tym przypadku porównanie poszczególnych cen napojów, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen i ilości, do których ceny się odnoszą, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, w szczególności względem tych klientów, którzy zakupili napoje oraz towary w kontrolowanym lokalu strony bez uzyskania informacji o cenach zgodnych z przepisami prawa i opuścili lokal przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka, w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca naruszył przepisy prawa, w przypadku 22 pozycji cenowych towarów (w cenniku-menu: 6 pozycji oraz oferowanych w sprzedaży detalicznej: 14 pozycji, a także w cenniku oferowanych usług: 2 pozycji) spośród 54 skontrolowanych, tym samym ograniczył konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości napojów z innymi napojami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji

finansowej. Brak określenia ilości napojów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość napoju w tej samej cenie.

Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku bieżącej kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidocznili ceny zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, w szczególności wielkość przychodu, podanego przez przedsiębiorcę w toku czynności kontrolnych.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 1.500,00 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wemitz-Kędra